

Na każdej polskiej monecie kolekcjonerskiej znajdują się:

- nominal
- wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej
- napis: Rzeczpospolita Polska
- rok emisji

Emisja wartości kolekcjonerskich stanowi okazję do upamiętnienia ważnych historycznych rocznic i postaci oraz do rozwijania zainteresowań polską kulturą, nauką i tradycją.

Zapraszamy do zapoznania się z planem emisji na stronie: nbp.pl/plany-emisyjne

Na Państwa dodatkowe pytania odpowiedzą nasi konsultanci pod numerem 22 185 17 05.

Sprzedaż wartości kolekcjonerskich emitowanych przez NBP jest prowadzona w oddziałach okręgowych NBP oraz przez sklep internetowy NBP.

16 kwietnia 2025 roku Narodowy Bank Polski planuje wprowadzenie do obiegu monet kolekcjonerskich: srebrnych o nominale 10 zł i 100 zł oraz złotej o nominale 500 zł „Tysiąclecie koronacji Bolesława Chrobrego”.

Narodowy Bank Polski jest centralnym bankiem państwa odpowiadającym za politykę pieniężną i stabilność cen. Jego funkcje określa Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej i ustawa o NBP. NBP ma wyłączne prawo emisji pieniądza. Jako bank centralny nie prowadzi rachunków bankowych obywateli, nie przyjmuje od nich lokat, nie udziela kredytów. Prowadzi natomiast obsługę budżetu państwa, a także podmiotów sektora finansów publicznych. Gromadzi rezerwy walutowe państwa i zarządza nimi. Pełni funkcję banku banków, tworząc warunki do działania systemu bankowego. Jest również jednym z najważniejszych ośrodków naukowo-analitycznych w dziedzinie ekonomii i rynków finansowych. Więcej o NBP: nbp.pl

Narodowy Bank Polski

Dbamy o wartość polskiego pieniądza

NARODOWY
BANK POLSKI

85. rocznica zbrodni katyńskiej

Monety kolekcjonerskie

85. rocznica zbrodni katyńskiej

8 kwietnia 2025 roku Narodowy Bank Polski wprowadza do obiegu srebrną monetę kolekcjonerską o nominale 50 zł „85. rocznica zbrodni katyńskiej”.

Po agresji Związku Sowieckiego na Polskę 17 września 1939 r. do niewoli dostało się około 250 tys. żołnierzy Wojska Polskiego i Korpusu Ochrony Pogranicza, funkcjonariuszy Policji Państwowej, Policji Województwa Śląskiego, Straży Więziennej, Straży Granicznej oraz wszystkich pozostałych formacji mundurowych. Do więzień na terenach Kresów Wschodnich, okupowanych przez ZSRS, trafiło też tysiące cywili. Spośród jeńców i więźniów NKWD wyselekcjonowało ponad 20 tys. osób, które zostały rozmieszczone w specjalnych obozach NKWD w Kozielsku, Starobielsku i Ostaszkowie oraz więzieniach Zachodniej Białorusi i Zachodniej Ukrainy. Byli to przedstawiciele elit wojskowych, politycznych, intelektualnych i kulturalnych II Rzeczypospolitej.

Na podstawie decyzji politycznej najwyższych władz ZSRS z 5 marca 1940 r. w kolejnych miesiącach dokonano masowej zbrodni na bezbronnych jeńcach wojennych oraz więźniach, którzy niezależnie od wyznania, wykształcenia, majątności i pochodzenia byli według Sowietów „zatwardziałymi i niepoprawnymi wrogami władzy sowieckiej”. W tym samym czasie prowadzono zakrojoną na wielką skalę akcję deportacji ludności cywilnej w głąb ZSRS, obejmującą swoim zasięgiem rodziny jeńców i więźniów mieszkające na terenach anektowanych przez Rosję sowiecką.

Atak Niemiec na ZSRS w 1941 r. zmienił układ sił na arenie międzynarodowej i wymusił nawiązanie stosunków między rządem Rzeczypospolitej Polskiej na uchodźstwie a Rosją sowiecką. Władze polskie rozpoczęły poszukiwania „zaginionych”. Ich los był nieznany aż do kwietnia 1943 r., kiedy Niemcy ze względów propagandowych oficjalnie poinformowali opinię publiczną o odkryciu masowych grobów w Katyniu. ZSRS natychmiast podjął akcję fałszowania i zatajania zbrodni katyńskiej, określaną współcześnie jako kłamstwo katyńskie. W czasach komunizmu wszelkie próby wyjaśnienia sowieckiego sprawstwa oraz upamiętniania zamordowanych były zakazane.

Dopiero 13 kwietnia 1990 r. ZSRS przyznał się oficjalnie do popełnienia „zbrodni stalinowskiej”. Umożliwiło to przeprowadzenie badań archeologicznych i ekshumacyjnych w Charkowie, Katyniu, Miednoje i Bykowni, gdzie następnie powstały cmentarze ofiar zbrodni katyńskiej. Niestety do dziś trwają poszukiwania tzw. białoruskiej listy katyńskiej, która może obejmować około 4 tys. nieznanych dotąd nazwisk ofiar zbrodni sowieckich dokonanych na obywatelach Rzeczypospolitej.

dr Bartłomiej Bydoń

Nominał 50 zł

metal: Ag 999/1000

stempel: lustrzany, wysoki relief, selektywne platerowanie

średnica: 45,00 mm

masa: 62,20 g

brzeg (bok): gładki

nakład: do 5000 szt.

Projektant: Robert Kotowicz

Emitent: NBP

Na zlecenie NBP monety wyprodukowała Mennica Polska SA

Wizerunki osób oraz przedmiotów przedstawionych na monecie według zdjęć pochodzących ze zbiorów Muzeum Katyńskiego Oddziału Martyrologicznego Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie.

Na rewersie monety widnieją symboliczne sylwetki ofiar – oficerów Wojska Polskiego i funkcjonariusza Policji Państwowej, w tle umieszczono fragment Epitafium Katyńskiego zawierającego dane ofiar zbrodni katyńskiej.

Na awersie monety odwzorowano orła wojskowego wz. 19 z ułamanym skrzydłem znalezionego w dołach śmierci w Charkowie, a także dwa naramienniki należące do oficera Wojska Polskiego i funkcjonariusza Policji Województwa Śląskiego. Powyżej znajduje się fragment korespondencji pochodzącej z kartki pocztowej wysłanej przez rodzinę do jednego z jeńców.